

LIKESTILLINGS- OG DISKRIMINERINGSNEMNDA

Postboks 8049 Dep

0031 Oslo

Tlf. 95 19 68 00/01

e-post: post@diskrimineringsnemnda.no

hjemmeside: www.diskrimineringsnemnda.no

Sak nr. 26/2010

Sakens parter:

A. A

B. Likestillings- og diskrimineringsombudet

Vedtak av 7. juni 2011

Likestillings- og diskrimineringsnemndas sammensetning:

Gudrun Holgersen, fung. leder

Johan Kr. Øydegard

Britt Elin Strand

Sissel Markhus

Abid Q. Raja

Saken gjelder

Klage over Likestillings- og diskrimineringsombudets henleggelse av 12. mai 2010. Krav om at Ombudet vurderer om A er blitt utsatt for diskriminering av en rekke statlige instanser, først og fremst Arbeids- og velferdsdirektoratet.

Sakens bakgrunn og behandling

A mener seg diskriminert av Arbeids- og velferdsdirektoratet, på grunn av manglende tilrettelegging og bistand fra Nav Y, samt manglende svar på sin klage over forholdet.

A har klaget på en rekke statlige instanser, herunder politiet, Trygderetten, Fylkesmannen i Sør- Trøndelag og Sivilombudsmannen

A klaget Arbeids- og velferdsdirektoratet inn for Likestillings- og diskrimineringsombudet ved brev av 20. august 2009.

Ombudet henla saken 12. mai 2010 og la vekt på at A ikke har lagt frem noen dokumentasjon på at manglende respons fra Arbeids- og velferdsdirektoratet hadde noen sammenheng med hans etnisitet, jf. diskrimineringsombudsloven § 3, femte ledd.

A påklaget Ombudets henleggelse i brev av 20. mai 2010.

Ombudet fant ikke grunn til å endre henleggelsen, og saken ble sendt til Likestillings- og diskrimineringsnemnda ved brev av 30. juni 2010.

Saken ble behandlet i Nemndas møte 7. juni 2011.

I behandlingen deltok Nemndas medlemmer Gudrun Holgersen (fungerende leder), Johan Kr. Øydegard, Abid Q. Raja, Britt Elin Strand og Sissel Markhus.

A møtte ikke.

Likestillings- og diskrimineringsombudet var ikke til stede.

Likestillings- og diskrimineringsnemndas sekretariat var representert ved Mariann H. Olsen og Synnøve Leikvoll.

Partenes argumenter:A har i all hovedsak gjort gjeldende:

Han har vært utsatt for diskriminering ved at han ikke har mottatt de ytelser han har søkt om, og ved at Arbeids- og velferdsetaten ikke har respondert på hans klage. Nav har ikke fulgt opp forpliktelsene overfor ham, og Ombudet har oversett dette i sin henleggelse.

LDO har i all hovedsak gjort gjeldende:

Ombudet sendte et brev som A mottok den 10. september 2010 der han ble orientert om diskrimineringsloven. I brevet ble det presisert at det må være årsakssammenheng mellom en eventuell dårlig behandling og hans etnisitet for at saken skal kunne falle inn under diskrimineringsloven.

A har ikke lagt frem noen dokumentasjon på at manglende respons fra Arbeids- og velferdsdirektoratet har sammenheng med hans etnisitet, språk, hudfarge eller lignende. A er blitt orientert om at dette er en forutsetning for at Ombudet skal ta saken til behandling. På denne bakgrunn besluttet Ombudet å henlegge saken.

Nemndas vurderinger

Saken gjelder en avgjørelse om henleggelse fra Likestillings- og diskrimineringsombudet. Dersom henleggelsen blir satt til side, må Ombudet realitetsbehandle saken.

Realitetsspørsmålet i saken er om det har skjedd diskriminering i strid med diskrimineringsloven § 4, ved Arbeids- og velferdsdirektoratets håndtering av As henvendelser.

Nemnda skal kun vurdere om klagen over Ombudets henleggelse skal tas til følge. Nemnda skal ikke avgjøre spørsmålet om diskrimineringslovens forbud mot diskriminering er brutt.

Det følger av ordlyden i diskrimineringsombudsloven § 3 femte ledd tredje punktum at:

”Ombudet kan i særlige tilfeller henlegge en sak dersom ombudet ikke finner grunn til videre behandling”.

Selv om hovedregelen er at saker som først er tatt til behandling av Ombudet skal ferdigbehandles hos Ombudet, har Ombudet likevel en skjønnsmessig adgang til å kunne henlegge saker når dette anses å være mest hensiktsmessig. I Ot.prp. nr. 34 (2004-2005) *Om lov om Likestillings- og diskrimineringsombudet og Likestillings- og diskrimineringsnemnda* (diskrimineringsombudsloven) på side 87 uttales det følgende:

”Dersom en kort realitetsbehandling viser at det ikke er grunn til videre behandling, bør ombudet kunne unnlate å ferdigbehandle saken. Det vil her kunne dreie seg om saker som er av så bagatellmessig art at det vil være av svært liten betydning å bruke tid og ressurser på dem, eller saker hvor det diskriminerende forhold det klages over ligger langt tilbake i tid. En sak bør videre kunne henlegges dersom ombudet vurderer den som åpenbart grunnløs.”

Det er klager som har bevisføringsrisikoen og som i utgangspunktet må påvise at det foreligger omstendigheter som gir grunn til å tro at diskriminering har funnet sted, jf. diskrimineringsloven § 10. Ombudet har imidlertid etter forvaltningsloven § 17 en selvstendig plikt til å opplyse saken. Ombudet kan etter en kort realitetsvurdering veie hensynet til effektiv ressursbruk mot hvor sannsynlig det er at brudd blir påvist, noe Nemnda har lagt vekt på i flere saker, jf. blant annet sak 27/2010 og sak 13/2010.

Nemnda har på grunnlag av sakens dokumenter vurdert om det er grunn til å tilsidesette Ombudets vurdering av at det ikke er hensiktsmessig med ytterligere behandling av saken. Nemnda finner i likhet med Ombudet at det ikke er fremlagt opplysninger som tilsier at det er skjedd diskriminering på grunn av etnisitet. Nemnda viser til at Ombudet underveis i saken har veiledet klager om nødvendigheten av årsakssammenheng for å konstatere brudd på loven, og at Ombudet har anledning til å vektlegge ressurs hensyn i sammenheng med vurderingen av hvor sannsynlig det er at brudd bli påvist, jf. forarbeider og praksis.

Etter dette ser ikke Nemnda grunn til å tilsidesette Ombudets vurdering av at det ikke er hensiktsmessig å realitetsbehandle saken videre. Ombudets avgjørelse opprettholdes.

Klagen tas ikke til følge.

Vedtaket er enstemmig.

--o0o--

Vedtaket er et endelig forvaltningsvedtak som ikke kan overprøves gjennom forvaltningsklage. Etter lov om Likestillings- og diskrimineringsombudet og Likestillings- og diskrimineringsnemnda (diskrimineringsombudsloven) § 12 om overprøving av Nemndas vedtak, kan vedtaket bringes inn for domstolene til full prøving av saken. Søksmål til overprøving av Nemndas vedtak må reises innen tre måneder etter at underretning om vedtaket er mottatt. Søksmål om gyldigheten av Nemndas vedtak rettes mot staten ved Nemnda.